

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. Marts 1913 om Hjælpekasser*. I de første 7—8 Aar efter Hjælpekassernes Indførelse ydede Staten et fast Tilskud paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. om Aaret, medens Statstilskuddet i Aarene 1915—22 blev fastsat til en vis Brøkdel, $\frac{1}{3}$, af de faktiske Hjælpekasseudgifter. Ved Loven af 1922 vendte man derefter tilbage til det oprindelige Princip, det faste Tilskud, der indtil i Fjor var $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. om Aaret, men som ved Loven af 14. Januar i Aar blev fordoblet til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Hjælpekasseudgifterne var nemlig i de foregaaende Aar steget og navnlig siden den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald den 1. Oktober 1927 sprunget i Vejret fra 9 til 14 og til 18 Mill. Kr., saaledes at selv et Statstilskud paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. saa langt fra svarede til tidligere Tiders Trediedel, at det kun udgjorde ca. $\frac{1}{12}$ af de faktiske Hjælpekasseudgifter.

Under Hensyn hertil fremsatte Regeringen i Vinter et Forslag om et yderligere Tilskud til Kommunerne paa 1 Mill. Kr., et Forslag, som imidlertid blev standset i Landstinget. Hjælpekassernes Udgifter i det sidste Aar er heldigvis, takket være de relativt gode Tider, gaaet ned, dog kun fra 17,9 Millioner til ca. 16,1 Mill. Kr. Og naar nærværende Lovforslag gaar ud paa igen i Aar at fastsætte de aarlige Statstilskud efter Hjælpekasselovens § 13 til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa betyder dette, at Staten altsaa trods denne Nedgang kun refunderer ca. $\frac{1}{11}$ af Kommunernes Udgifter til Hjælpekasserne. Det er jo ikke meget; men Regeringen har under Hensyn til det hidtil passerede i hvert Fald ikke i Øjeblikket ment at kunne gaa videre eller turde gaa videre.

Jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1927 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden*, den saakaldte Tugthuslov. Loven blev, som man maaske vil erindre, vedtaget her i Folketinget den 25. Januar 1929 med et ringe Flertal, idet 73 af Tingets Medlemmer stemte for Lovforslaget, og 70 stemte imod, og 4 Medlemmer svarede: Stemmer ikke, medens 2 var syge og som Følge

deraf fraværende, nemlig de Herrer Ibsen og A. C. Meyer. De 4 Medlemmer, der undlod at stemme, var alle konservative Medlemmer, nemlig de Herrer Fraenkel, Larsen-Badse, Ulrichsen og Bouet.

Der var saaledes ikke noget egentligt Flertal her i Folketinget for Lovforslaget; men hvad værre var: der var heller ikke nogen egentlig saglig Begrundelse for Lovforslaget. For det første var dette rettet imod en enkelt Klasse af Medborgere her i Landet, nemlig imod Lønarbejderne og blandt disse igen særlig imod Landarbejderne, der skulde rammes i deres Bestræbelser for at forbedre deres Levevilkaar. Den da vedtagne Lov var uretfærdig, fordi den danske Lønarbejderklasse ikke har handlet saaledes i sine Bestræbelser for at naa bedre Levevilkaar, at der kunde være Grund til at vedtage Undtagelseslove for dem. For det andet var Løsen saa uklart affattet, at selv fremragende Jurister var ude af Stand til at give en rimelig Forklaring paa, hvorledes Loven skulde tydes.

Ikke des mindre blev Loven gennemført. Gennemførelsen var for Venstres Regering blevet et politisk Spørgsmaal, og de Konservative, der den Gang ydede Venstreregeringen Støtte, ydede derfor ogsaa ved denne Lejlighed hjælpsomt deres fornødne, om end noget knebne Bistand for at faa Lovforslaget vedtaget; det var jo 4 konservative Medlemmer, der undlod at stemme. I det andet høje Ting blev Lovforslaget vedtaget den 20. Marts 1929 med kun 40 Stemmer for Lovforslaget, medens 35 af Landstingets Medlemmer stemte imod, og 1 Medlem, det radikale Medlem Fru Hjelm, var syg og derfor fraværende.

Efter Vedtagelsen af denne Lov i 1929 havde vi et Folketingsvalg og derefter et Regeringsskifte. Et Lovforslag om Ophævelse af Loven blev som Følge deraf fremsat i Rigsdagen i sidste Samling. Det blev fremsat først i Folketinget og blev vedtaget her den 21. November 1929 med 76 Stemmer mod 70. Folketinget havde altsaa nu vedtaget at ophæve den om Foraaret vedtagne Lov. Det høje Landsting tog intet Hensyn til den ændrede Stilling, der saaledes var indtraadt i Folketinget, men forkastede det Lovforslag om Ophævelse af Loven, som Folketinget havde vedtaget. Lovforslaget blev forkastet den 13. December 1929, idet 39 Medlemmer stemte for Forkastelsen, medens 35 Stemmer faldt til